

Bil. t. Bet. o. Lovf. om Ændr. i L. om Arbejdsanvisn. og Arbejdsløshedsforsikr. m. m.

1921 gældende System som formuleret i mit tidligere Forslag, hvis det fra alle Sider kunde finde Tilslutning; i modsat Fald anser jeg det for i det hele at være uberettiget at fravige det ved Loven af 22. December 1921 fastslaaede uden Enighed fra alle politiske Partier, da det var Resultatet af et politisk Forlig, hvori alle deltog. Det i det fremlagte Ændringsforslag indeholdte kan jeg ikke tiltræde, da det volder Ulejlighed og Bekostning uden praktisk at styrke Kontrollen, og hertil kunde Arbejderrepræsentanterne slutte sig. Overfor det af Arbejderrepræsentanterne anførte erklærede Arbejdsgiverrepræsentanterne sig villige til at deltage i den foreslaaede Forhandling, om end man ikke fra denne Side nærrede nogen særlig Tiltro til et positivt Resultat.

Arbejdsdirektøren fremsatte Forslag om, at Nævnet til Folketingsudvalget burde henstille, at der i § 6, Stykke 2, foretages følgende Ændring: Ordene „efter den 1. April 1922 begærer Arbejdsløshedsunderstøttelse“ udgaar, og i Stedet for indsættes: „melder sig arbejdsledig“.

Direktøren motiverede dette sit Forslag saaledes:

Den nugældende Lovs § 5 bestemmer, at en Arbejdsløshedskasse skal, saa snart et Medlem melder sig arbejdsledig, tilmelde Distriktets Arbejdsanvisningskontor denne Ledighed. Tilmeldelsen skal finde Sted, ganske uanset hvorvidt den paagældende arbejdsledige begærer Understøttelse eller ej, idet Loven paa dette Punkt ganske lader Understøttelse ude af Betragtning i Modsætning til den tidligere Lov af 29. April 1913 § 8, der som yderligere Vilkaar for Tilmeldelsen af arbejdsledige kræver, at disse oppebærer Understøttelse.

Der maa være en naturlig Forbindelse mellem den nuværende Lovs § 5 og § 6, og derfor er det uheldigt, naar § 6 i Modsætning til § 5 kræver, at der i det foreliggende Arbejdsledighedstilfælde ogsaa begæres Arbejdsløshedsunderstøttelse.

De indenfor Nævnet værende Arbejdsgiverrepræsentanter gav deres Tilslutning til dette Ændringsforslag, medens Nævnets Arbejderrepræsentanter under Henvisning til deres ovenfor refererede Standpunkt maatte fastholde, at dette var et Punkt, der kunde optages til Drøftelse, saafremt deres Forslag om, at Ændringsforslag til den nugældende Lov fremsattes i Forening af alle politiske Partier, blev taget til Følge.

ad 1. b.

Arbejderrepræsentanterne i Forbindelse med Borgmester Jensen og Toldinspektør Berendsen maatte fastholde, at de for en Revision af de nugældende Maksimalsatser nødvendige Forudsætninger ikke til nærværende Tidspunkt kunde siges at være til Stede, hvorfor man maatte protestere imod de til Indenrigsministerens Lovforslag nu fremsatte Ændringsforslag.

Nævnets Arbejdsgiverrepræsentanter i Forbindelse med Landstingsmand Tvede og Folketingsmand Stengaard-Kirkegaard kunde derimod give de foreliggende Ændringsforslag deres fulde Tilslutning.

Arbejdsdirektøren ønskede for sit Vedkommende at henholde sig til sin i November f. A. til Indenrigsministeriet givne Indstilling, der ifølge det foreliggende Lovforslag af 30. November f. A. fuldt ud var fulgt af Indenrigsministeren.

ad 1. c.

Til dette Ændringsforslag kunde samtlige Nævnets Medlemmer i og for sig slutte sig.

ad 2.

Arbejdsdirektoratet savner til nærværende Tidspunkt paa dette Punkt fornødent Materiale til at kunne udtale sig med Bestemthed, men Direktoratet maa med Føje hævde, at Arbejdsgiverne i ikke ringe Omfang har tilsidesat de dem paahvilede Anmeldelsespligter.

Direktoratet skal i øvrigt henvise til sine i saa Henseende tidligere til Indenrigsministeriet afgivne Indberetninger.